

ler slet Intet. Jeg kan derfor ikke see Andet, end at Valgloven af 22de Marts 1855 virkelig strider imod Tanken i Sunigrundloven, og det er naturligt, at det maa være saa; thi i Aarene 1854 og 55 var der en stærk Reactionsperiode, en Reaction imod den Aand, der gik igjennem Aarene 1848 og 49. Den nævnte Lov var ikke det første og blev heller ikke det sidste Udtryk af Reactionen, thi den samme Reaction fortsattes tillige i Forsatningerne af 2den October 1855 og af 18de November 1863 saavel som i den gennemfete Grundlov af 28de Juli 1866, det er den samme Reactionsaand, som der er kommen tilveie. Jeg troer imidlertid — og derfor har jeg glædet mig over det foreliggende Lovforslags Fremkomst — at Reactionsaanden er i Tilbagegang. Dette grunder jeg paa, at den nuværende Indenrigsminister i 1862 og 63, da der forhandlede om en overordnet Communalbestyrelse for By og Land, var, som vi allerede have hørt, saa fristudet, at han vilde indskrænke sig til og lade sig nøie med en Valgbarhedsbetingelse. Saa vidt var man allerede dengang kommen fra 1855, og naar vi nu see Skridtet gjort fuldt ud i 1870 med ikke ringe Tilslutning i denne Sal, troer jeg, jeg tør sige, det tegner til, at Reactionsaanden er i Tilbagegang. Dengang Grundlovskampen stod paa, er det vitterligt, at især de, der vilde indskrænke Sunigrundloven, sagde, at det ikke var, fordi man misundte Andre deres Ret, eller fordi man selv attraaede nogen Forret, men det var, fordi den store Bælgermasse ikke var moden til at bære en saa udstrakt Valgret, og hvad deraf fulgte; men dersom det var Tilfældet — og jeg tør ikke tvivle om, at det var de Herrers virkelige Mening — skjønner jeg ikke rettere, end at de bør imødegaae os med Hensyn til det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, thi det vil i Virkeligheden modne og dygtiggjøre den store Bælgerbefolkning til at blive deelagtig i den Valgret, som man dengang ikke meente, at den var moden til. Altsaa ogsaa seet fra den Side troer jeg, man kunde have Grund til at støtte det foreliggende Lovforslag. Det er naturligviis slemme nok og imod Forventning, at

den nuværende høitberedte Indenrigsminister er imod det, men det ligger, som vi have hørt, i Ministerstillingen. Hos enkelte andre Medlemmer, som have vist sig at være Modstandere af Lovforslaget, f. Ex. det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Cornelius Petersen), ligger det vel ikke i Stillingen, men derimod i Alderen, thi rigtignok er der kun hengaaet 7 Aar siden den Tid, men 7 Aar er et ikke saa lille Tidrum i en Mand's politiske Liv. I Virkeligheden troer jeg dog, at vi ere gaaede betydeligt fremad i Retning af at faae Grundlaget fra 1848 tilbage. — Der er anført Afstilligt imod Lovforslaget, men det er allerede tildeels besvaret, jeg skal derfor ikke indlade mig videre derpaa. De ærede Folkethingsmænd for Odense Amts 7de Valgkreds (Corn. Petersen) og for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavennius) have fremhævet, at de ikke troede, der var Trang til det, men det er allerede imødegaaet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), og jeg behøver altsaa ikke at tage videre Hensyn dertil. Kun til Overflødighed skal jeg bemærke, at naar det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds har meent, at der kunde fremkomme Arbejderuroligheder, og at der da nok vilde blive Liv, har der altid været nærmest ved at fremkomme Uroligheder, naar de Naagjældende ikke have haft et lovligt Organ, gennem hvilket de kunde komme til orde. Det har først været, naar Meningstilkjendegivelserne kun have kunnet snige sig omkring i Mørket og ikke have haft et lovligt Organ, gennem hvilket de kunde komme til orde, at Faren har været tilstede; men naar de offentlig kunne komme frem, er Faren borte, thi de kunne da dømmes af den offentlige Mening og af den offentlige Samvittighed. Jeg skjønner derfor ikke, at det, der i den Henseende er sagt, i mindste Måade kan være begrundet. — Den ærede Minister har talt om Byrden, men ogsaa det har det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds med sædvanlig Skærpsindighed imødegaaet. Jeg skal dertil kun endnu sige, at jeg ikke veed, hvad den ærede Minister forstaaer ved Byrde. Er det en Byrde at ete Meget? Følge